870/11

Den 14. juni 2011 blev i sag nr. 78.815:

xxxx xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Chartis Europe S.A.
Kalvebod Brygge 45
1560 København V

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikrede er omfattet af en kollektiv ulykkesforsikring i Chartis Europe S.A. Han klager over, at selskabet har afvist at udbetale godtgørelse for varigt mén i anledning af et anmeldt ulykkestilfælde.

Forsikringen giver ret til udbetaling, hvis et ulykkestilfælde medfører gener svarende til en méngrad på mindst 10 %.

Selskabet har i den foreliggende sag afvist at yde dækning med henvisning til, at det anmeldte ulykkestilfælde ikke har resulteret i en méngrad på 10 % eller derover.

Forud for sagens indbringelse for nævnet har SOS International A/S varetaget sagsbehandlingen på det indklagede selskabs vegne.

Det fremgår af sagen, at den omhandlede ulykke skete den 8/2 2009. Ulykken blev anmeldt til SOS International A/S ved skadeanmeldelse af 23/11 2009, hvoraf følgende bl.a. fremgår:

"Hvordan skete ulykken?
Min fod gled og sad fast mellem 2 træstammer

Hvad var årsagen til ulykken?
Det var glat og foden gled.

Hvilke legemsdel(e) blev beskadiget ved ulykken?
Venstre knæ, læsion og menisk og degenerative forandringer og brusk."

Til brug for sagens behandling modtog SOS International A/S diverse lægelige oplysninger, herunder journaludskrifter, funktionsattest samt speciallægeerklæring fra speciallæge i ortopædisk kirurgi.

Af ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 26/5 2010, der er indhentet på begæring af SOS International A/S, fremgår bl.a.:

"**Resume:**
Nu 61-årig førtidspensionist, som følge af tidligere skade på højre albue og smerter i ryg.
Har ikke tidligere haft gener fra UE. Vrider d. 8.2.09 om på venstre knæ og får straks smerter. Der foretages MR-scanning, som giver mistanke om menisklæsion, hvorfor der foretages kikkertoperation. Man finder en skade på indvendige båndskive. Der findes begyndende slidgigt sv. til dette område, en mindre skade på forreste korsbånd, som imidlertid findes stabilt. Herudover let slidgigt bag knæskallen, men i øvrigt pæne bruskforhold.
Tilstanden kompliceres med blodprop i de overfladiske blodårer på venstre underben. Der findes ikke behov for blodfortyndende behandling.

Har efterfølgende haft smerter og aflåsningslignende tilfælde i venstre knæ. Er under optræning i kommunalt regi og der planlægges revurdering i august 2008, hvor man har ventileret fornyet kikkertoperation. Skadelidte skønnes derfor ikke færdigbehandlet.

Klager aktuelt over permanente smerter i venstre knæ lokaliseret på indersiden af knæet, trækkende ind under knæskallen. Oplever aflåsningslignende tilfælde med smæld og efterfølgende stivhed af knæet. Der er nedsat bevægelighed og fornemmelse af instabilitet. Gangdistancen er nedsat til 1-2 km, halten og skadelidte kan ikke dyrke sport.
Der er endvidere hævelsestendens af underbenet og udtalt ømhed ovenfor indvendige ankelkrog.

Ved den objektive undersøgelse findes ingen hævelse eller ansamling af venstre knæ. Ingen lår- eller lægmuskelatrofi, 1 cm's omfangsforøgelse af venstre underben.
Udtalt ømhed på indersiden af venstre knæ. Der er nedsat bevægelighed og al bevægelse er ledsaget af smerter. Ingen løshed. Ingen skurren fra knæleddet og ingen knitren bag knæskallen.
Gangen er haltende med aflastning af højre ben.

Rtg. har ikke vist tegn på slidgigt i knæene, hverken før eller efter uheldet.

Skadelidte er uddannet kommis. Har altid haft benbelastende beskæftigelse. Siden 2003 førtidspensioneret. Har således ikke været sygemeldt i forbindelse med uheldet.

Konklusion:
Skl. har ikke tidligere haft gener fra venstre knæ og der er således følger efter uheldet d. 8.2.09. Der er overensstemmelse imellem klager og objektive fund.
Tilstanden kan ikke betragtes som værende stationær.

Der er planlagt yderligere undersøgelse og muligvis operation og sagens endelige afgørelse foreslås udsat til skadelidte er færdigbehandlet."

I brev af 29/6 2010 fra SOS International A/S til klageren hedder det bl.a.:

"Vi har modtaget svar fra vores lægekonsulent.

Lægekonsulenten har vurderet, at de varige følger efter ulykken ikke kan danne grundlag for invaliditetserstatning.

Vores lægekonsulent har lagt vægt på, at du i forbindelse med skaden har pådraget dig varige følger i form af, at du klager over konstante smerter på indersiden af venstre knæ, nedsat bevægelighed, og nedsat funktion af venstre ben.

Objektivt findes udtalt ømhed på indersiden af venstre knæ, ingen løshed, ingen skurren men moderat nedsat bevægelighed i knæet (0/120 grader).

Der ydes erstatning ifølge forsikringsbetingelserne, når de varige følger efter en ulykke kan fastsættes til mindst 10%. Det har vores lægekonsulent vurderet, at der ikke er tale om i dit tilfælde.

Lægekonsulenten har vurderet dit varige mén til værende 8%, jf. den vejledende méntabel > D.2.7.7.

Vi kan oplyse dig om, at afgørelsen er truffet i overensstemmelse med Arbejdsskadestyrelsens méntabel - en tabel der omsætter invaliditet til procenter.

Invaliditeten fastsættes ud fra en rent medicinsk vurdering, og uden hensyn til den enkeltes erhverv og sociale forhold.

Hvis du ikke er enig i vores vurdering, kan du få méngraden vurderet af Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse er bindende for begge parter."

Den 3/8 2010 har klageren indbragt sagen for nævnet med påstand om, at selskabet skal anerkende, at han som følge af ulykken har krav på udbetaling af godtgørelse for varigt mén.

Selskabet har i brev af 21/9 2010 til nævnet bl.a. anført:

"**FORSIKRINGSTEKNISK PROBLEMSTILLING:**
En méngradsvurdering er en lægelig vurdering.

Vores lægekonsulent har vurderet méngraden til mindre end 10%.

Dette betyder ikke, at der som sådan ikke er et varigt men, men blot, at det varige men ikke kan medføre erstatningsudbetaling på denne ulykkesforsikring, idet denne er tegnet med en dækning, der udløser ménerstatning fra 10 % mén.

Ekspertisen indenfor méngradsvurderinger ligger hos Arbejdsskadestyrelsen, hvorfor sager der angår méngraders størrelser, må forelægges for Arbejdsskadestyrelsen.

KONKLUSION:
Vi fastholder, at méngraden i alt er at fastsætte til mindre end 10%, og finder, hvis Klager fortsat er utilfreds med vores méngradsvurdering, at Klager kan få spørgsmålet om méngradens størrelse vurderet hos Arbejdsskadestyrelsen og selv betale gebyret på 4.900 kr.

Såfremt Arbejdsskadestyrelsen fastsætter méngraden til 10% eller mere, vil Klager få beløbet tilbagebetalt."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**5. Erstatning ved invaliditet.**
Dersom erstatning i henhold til pkt. 4 ikke kommer til udbetaling, og såfremt ulykkestilfældet har medført en invaliditetsgrad på mindst 10%, har forsikrede ret til invaliditetserstatning, der fastsættes, så snart ulykkestilfældets endelige følger kan bestemmes dog senest 3 år efter ulykkestilfældets indtræden. Invaliditetsgraden fastsættes efter den tilskadekomnes medicinske invaliditetsgrad på grundlag af de i pkt. 6 i uddrag anførte invaliditetsgrader og uden hensyntagen til forsikredes specielle erhverv. Invaliditetserstatningen udgør den til invaliditetsgraden svarende procent af forsikringssummen. Invaliditetsgraden for tab af flere legemsdele kan sammenlagt ikke overstige 100%. En før ulykkestilfældet tilstedeværende invaliditet berettiger ikke til erstatning. En bestående invaliditet kan ikke bevirke, at erstatningen ansættes højere, end hvis en sådan invaliditet ikke havde været tilstede."

Nævnet udtaler:

På det foreliggende grundlag finder nævnet det ikke på nuværende tidspunkt bevist, at det anmeldte ulykkestilfælde har medført varige gener svarende til en méngrad på mindst 10 %. Nævnet kan således ikke kritisere selskabets afgørelse.

Herefter, og idet nævnet ikke for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet om méngradens størrelse for Arbejdsskadestyrelsen,

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand